

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 10Sžo/38/2016
Identifikačné číslo spisu: 6014201049
Dátum vydania rozhodnutia: 31.05.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Hatalová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:6014201049.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Hatalovej, PhD. a členov senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD., v právnej veci žalobcu: npor. Mgr. F. H., narodený dňa XX.XX.XXXX, E., právne zastúpeného: JUDr. Evarist Zuzan, advokát, Horná 65A, Banská Bystrica, proti žalovanému: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Pribinova 2, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. ORPZ-ZH-VO-1-012/2014-PK zo dňa 18.06.2014, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/233/2014-54 zo dňa 21.01.2016, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/233/2014-54 zo dňa 21. januára 2016 m e n í tak, že žalobu z a m i e t a .

Účastníkom náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Krajský súd napadnutým rozsudkom podľa ustanovenia § 250j ods. 2 písm. e/ zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) zrušil rozhodnutie žalovaného č. ORPZ-ZH-VO-1-012/2014-PK zo dňa 18.06.2014 v spojení s prvostupňovým rozhodnutím Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Žiari nad Hronom (ďalej len „správny orgán prvého stupňa“) č. 3 zo dňa 14.04.2014 a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Zároveň žalovanému uložil povinnosť nahradiť trovy konania žalobcovi vo výške 142,04 Eur.

V odôvodnení napadnutého rozsudku krajský súd v preskúmanej veci dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie je nezákonné, pretože pri vydávaní prvostupňového rozhodnutia bola porušená základná požiadavka na zabezpečenie určitosti a nezameniteľnosti skutku, za ktorý je ukladaný postih a z tohto dôvodu je rozhodnutie nezákonné. Prvostupňové rozhodnutie podľa názoru súdu trpí vadou, nakoľko z jeho výroku nie je zrejmé, ktoré zákonné ustanovenie žalobca svojim konaním popísaným vo výroku rozhodnutia disciplinárneho previnenia porušil, čím sa mal dopustiť disciplinárneho previnenia. Zdôraznil, že je potrebné, aby výrok obsahoval aj ustanovenie právneho predpisu, podľa ktorého bolo rozhodnuté o tom, že konanie označené žalovaným vo výroku rozhodnutia je protiprávne a ktoré má byť konaním

zakladajúcim jeho disciplinárnu zodpovednosť. Konštatoval, že napadnuté rozhodnutie neobsahuje podstatnú náležitosť výroku rozhodnutia.

V ďalšom poukázal na rozsudok Najvyššieho súd SR (rozhodnutie 6Sžo/255/2010), v zmysle ktorého „výrok obsahuje rozhodnutie vo veci s uvedením ustanovení právneho predpisu, podľa ktorého bolo rozhodnuté“.

S poukazom na prvú vetu odseku 2 právnej normy ustanovenej v § 241 zákona č. 73/1998 Z. z. uviedol, že v disciplinárnom konaní je predmetom konania posudzovanie disciplinárneho previnenia účastníka, ktorý sa ho dopustil na základe konania, resp. nečinnosťou a v prípade preukázania, že účastník sa dopustil disciplinárneho previnenia skutkom kladeným mu za vinu, správny orgán mu za takéto previnenie ukladá disciplinárne opatrenie, ktorá skutočnosť sa musí premietnuť aj do výroku rozhodnutia, ktorým správny orgán rozhoduje o veci samej, a preto nie je možné považovať za súladné so zákonom, ak správny orgán vo výroku rozhodnutia, ktorým rozhoduje v disciplinárnom konaní, uvedie len, že účastníkovi konania ukladá disciplinárne opatrenie za disciplinárne previnenie podľa § 52 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z., pričom z takéhoto výroku nie je zrejmé, ktoré konkrétne ustanovenie právneho predpisu žalobca svojím konaním porušil, čím sa mal dopustiť disciplinárneho previnenia popísaným skutkom vo výroku rozhodnutia, za ktorý sa mu disciplinárne opatrenie ukladá.

Konanie o disciplinárnom previnení a ukladanie sankcie zaň, vychádza zo zásad trestnoprávnej úpravy, v zmysle ktorej bez ohľadu na to, či ide o trestnú zodpovednosť podľa trestného práva, administratívne trestanie alebo disciplinárne trestanie, obvinený z porušenia právnej povinnosti má vždy právo vedieť, za ktorý skutok sa mu sankcia za porušenie právnej povinnosti ukladá, a preto vo výroku rozhodnutia, ktorým sa mu ukladá sankcia za porušenie právnej povinnosti, by mal byť skutok uvedený určitým spôsobom tak, aby nemohol byť zameniteľný s iným skutkom. Nevymedzenie skutku vo výroku rozhodnutia vyššie uvedeným spôsobom považoval súd prvého stupňa za formálny nedostatok rozhodnutia správneho orgánu.

Neprisvedčil však námietke žalobcu, že nemal možnosť vyjadriť sa k veci, navrhovať dôkazy a obhajovať sa, pretože časový priestor tri dni nebolo pre neho postačujúce, s tým, že žalobcovi bola daná lehota na vyjadrenie od 07.04.2014 do 10.04.2014 a v tejto lehote sa mal k veci vyjadriť, čo však žalobca nevyužil.

Súd neprisvedčil ani námietke žalobcu, že mu bolo upreté jeho právo nahliadnuť do spisu, pretože vo svojej žiadosti zo dňa 16.04.2014 požiadal len o fotokópie spisového materiálu a nie o nahliadnutie do spisu. Žalobcovi nič nebránilo, aby do spisu nahliadol, čo mu bolo oznámené aj listom zo dňa 24.04.2014.

Po preskúmaní administratívneho spisu sa súd nestotožnil s právnou úvahou žalobcu týkajúcou sa toho, koľko je potrebné považovať za spracovateľa registratúrneho záznamu. Zo spisu je zrejmé, že žalobcovi bol predmetný spis pridelený na vybavenie.

Z dôvodu, že v konaní správneho orgánu sa vyskytla vada, ktorá mala vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (vada vo vymedzení skutku - disciplinárneho previnenia vo výroku napadnutého rozhodnutia), krajský súd dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie je potrebné zrušiť a vec vrátiť prvostupňovému správne orgánu na ďalšie konanie, v ktorom bude viazaný právnym názorom vysloveným súdom.

Proti rozsudku krajského súdu podal žalovaný včas odvolanie, v ktorom uviedol, že súd nesprávne právne posúdil vec a nesprávne rozhodol. Žalovaný vyjadril názor, že prvostupňové rozhodnutie netrpí žiadnou vadou, nakoľko je v ňom jednoznačne uvedené, čoho sa žalobca dopustil a čo viedlo žalovaného k uloženiu disciplinárneho opatrenia žalobcovi.

Žalovaný trvá na tom, že taktiež rozhodnutie odvolacieho orgánu je vydané v súlade so zákonom č.

73/1998 Z. z. (§ 233 ods. 2 zákona č. 73/1998 Z. z.). Žalovaný posúdil rovnako dôkladne všetky rozhodné okolnosti bez ohľadu na to, či svedčia v prospech, alebo v neprospech žalobcu, preskúmal aj disciplinárny rozkaz riaditeľa správneho orgánu prvého stupňa.

Mal za to, že disciplinárny rozkaz obsahuje predpísané náležitosti uvedené v § 241 ods. 1, ods. 2 zákona č. 73/1998 Z. z., pretože vo výroku sa nachádza ustanovenie príslušného zákona, podľa ktorého bolo rozhodnuté, nakoľko v rozhodnutí je uvedené, že oprávnený orgán ukladá podľa § 53 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z. disciplinárne opatrenie písomné pokarhanie za disciplinárne previnenie podľa § 52 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z. Disciplinárny rozkaz riaditeľa Okresného dopravného inšpektorátu v Žiari nad Hronom Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Žiari nad Hronom č. 3 zo dňa 14.04.2014 je vypracovaný v zmysle vzorov disciplinárnych rozkazov v súlade s usmernením personálneho odboru sekcie personálnych a sociálnych činností a osobného úradu Ministerstva vnútra SR v Bratislave č. SPOU-PO-986/2013 z 09.12.2013 k ukladaniu disciplinárnych opatrení podľa zákona č. 73/1998 Z. z.

Žalovaný podotkol, že v ustanovení § 56 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z. sa uvádza, že pred uložením disciplinárneho opatrenia musí byť vždy objektívne zistený skutočný stav. Policajtovi musí byť pred uložením disciplinárneho opatrenia daná možnosť vyjadriť sa k veci, navrhnúť dôkazy a obhajovať sa.

Ďalej žalovaný podotkol, že žalobca svoje zákonné oprávnenie vyjadriť sa k veci, navrhnúť dôkazy a obhajovať sa ako účastník konania nevyužil, k veci sa nevyjadril, nenavrhol žiadne dôkazy, ani sa nijakým spôsobom neobhajoval. Preto považuje žalovaný postup nadriadeného za zákonný, legitímny, s dodržaním všetkých štandardov podľa zákona č. 73/1998 Z. z.

Dal do pozornosti, že nadriadený sa o disciplinárnom previnení žalobcu dozvedel dňa 31.03.2014, teda disciplinárne opatrenie bolo vydané na 14ty deň a vyhlásené na 16ty deň odo dňa kedy sa o disciplinárnom previnení dozvedel riaditeľ Okresného dopravného inšpektorátu v Žiari nad Hronom.

Žalovaný ďalej trval na skutočnosti, že v žiadnom prípade nedošlo k porušeniu práva účastníka konania pred vydaním rozhodnutia, čo mohlo mať zásadný vplyv na rozhodnutie vo veci z hľadiska zákonnosti.

Žalovaný dodal, že keď žalobca opakovane správne popisuje postup pri vrátení poplatku, mal registratúrny záznam odstúpiť správne orgánu oddelenia bezpečnosti cestnej premávky a dopravných evidencií Okresného dopravného inšpektorátu v Žiari nad Hronom Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Žiari nad Hronom na vybavenie. Okrem iného, aj z uvedeného dôvodu mal žalovaný za to, že žalobca svojím konaním a tvrdením iba zahmlieva nespĺnenie svojej povinnosti, odpútava pozornosť od merita veci a snaží sa bez právne podložených argumentov poukazovať na nedostatky v postupe nadriadeného.

Na základe doposiaľ uvedených skutočností žalovaný zastáva názor, že pri rozhodovaní o uložení disciplinárneho opatrenia žalobcovi a pri rozhodovaní o odvolaní žalobcu proti uloženiu disciplinárneho opatrenia postupoval podľa § 238 ods. 4 zákona č. 73/1998 Z. z., (za súčasného zohľadnenia okolností podľa § 233 ods. 2 zákona č. 73/1998 Z. z., podľa ktorého oprávnený orgán postupuje pred vydaním rozhodnutia tak, aby bol presne a úplne zistený skutočný stav vecí, a posudzuje rovnako dôkladne všetky rozhodné okolnosti bez ohľadu na to, či svedčia v prospech alebo v neprospech účastníka konania), pričom presne a úplne zistili skutočný stav vecí a tým bolo protiprávne konanie žalobcu dostatočne zistené a preukázané.

Žalovaný trvá na tom, že napadnuté rozhodnutia boli vydané v súlade s právnymi predpismi na základe presne a úplne zisteného skutočného stavu vecí a v súlade s príslušnými ustanoveniami zákona č. 73/1998 Z. z.

Vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti navrhol odvolaciemu súdu napadnutý rozsudok krajského súdu zmeniť tak, že žaloba sa zmieta.

Žalobca sa k odvolaniu v stanovenej lehote nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo bez nariadenia pojednávania v súlade s § 250ja ods. 2 O.s.p. a jednomyselne dospel k záveru, že rozsudok krajského súdu je potrebné zmeniť tak, že žaloba sa zamietá. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 31.05.2017 po tom, čo deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli a internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (www.nsud.sk) najmenej päť dní vopred (§ 156 ods. 1 a 3 O.s.p.).

Podľa § 244 ods. 1, 2 a 3 O.s.p., v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy. V správnom súdnictve preskúmajú sudy zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov štátnej správy, orgánov územnej samosprávy, ako aj orgánov záujmovej samosprávy a ďalších právnických osôb, ako aj fyzických osôb, pokiaľ im zákon zveruje rozhodovanie o právach a povinnostiach fyzických a právnických osôb v oblasti verejnej správy. Rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací primárne v medziach odvolania preskúmal rozsudok, ktorým krajský súd zrušil rozhodnutie žalovaného v spojení s prvostupňovým správnym rozhodnutím, a preto odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného a prvostupňového správneho orgánu a konanie im prechádzajúce, najmä z toho pohľadu, či sa súd prvého stupňa vysporiadal so všetkými námietkami uvedenými v žalobe a z takto vymedzeného rozsahu, či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného správneho orgánu.

Je nutné zdôrazniť, že podľa ustálenej súdnej judikatúry (najmä nález Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. II ÚS 127/07-21, alebo rozhodnutia Najvyššieho súdu sp. zn. 6Sžo 84/2007, sp. zn. 6Sžo 98/2008, sp. zn. 1Sžo 33/2008, sp. zn. 2Sžo 5/2009 či sp. zn. 8Sžo 547/2009) nie je úlohou súdu pri výkone správneho súdnictva nahradzovať činnosť správnych orgánov, ale len preskúmať zákonnosť ich postupov a rozhodnutí, teda to, či oprávnené a príslušné správne orgány pri riešení konkrétnych otázok vymedzených žalobou rešpektovali príslušné hmotnoprávne a procesnoprávne predpisy.

V takto vymedzenom rámci prieskumu a po preverení riadnosti podmienok vykonávania súdneho prieskumu rozhodnutí správneho orgánu Najvyšší súd Slovenskej republiky zdôrazňuje, že podstatou súdneho odvolania proti rozsudku krajského súdu ako aj žaloby, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania rozhodnutia žalovaného, je otázka správneho zistenia rozhodujúcich skutočností a dostatočného rámca podkladov pre naplnenie zásady materiálnej pravdy v ďalšom procese aplikácie hmotného práva.

Podľa § 1 ods. 1, 2, 3 zákona, tento zákon upravuje štátnu službu príslušníkov Policajného zboru, príslušníkov Slovenskej informačnej služby, príslušníkov Národného bezpečnostného úradu a príslušníkov Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky (ďalej len „štátna služba“). Tento zákon upravuje aj právne vzťahy, ktoré súvisia so vznikom, zmenami a skončením štátnej služby príslušníkov Policajného zboru, príslušníkov Slovenskej informačnej služby (ďalej len „príslušník informačnej služby“), príslušníkov Národného bezpečnostného úradu (ďalej len „príslušník bezpečnostného úradu“) a príslušníkov Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky. Policajtom sa na účely tohto zákona rozumie príslušník Policajného zboru, príslušník informačnej služby, príslušník bezpečnostného úradu a príslušník Zboru väzenskej a justičnej stráže.

Podľa § 48 ods. 3 zákona, policajt je povinný

a) plniť svedomite úlohy, ktoré sú mu uložené ústavou, ústavnými zákonmi, zákonmi a ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi, ako aj úlohy uložené rozkazmi, nariadeniami, príkazmi a

pokynmi nadriadených, ak bol s nimi riadne oboznámený,

b) vykonávať štátnu službu osobne, riadne a včas,

c) oznámiť bezprostredne nadriadenému poruchy a nedostatky, ktoré ohrozujú alebo sťažujú výkon štátnej služby, a hroziacu škodu,

d) zakročiť, ak hrozí škoda a na jej odvrátenie je potrebný neodkladný zákrok; nemusí tak urobiť, ak mu v tom bráni dôležitá okolnosť alebo ak by tým seba alebo iné osoby vystavil vážnemu ohrozeniu,

e) pri výkone štátnej služby dodržiavať pravidlá služobnej zdvorilosti a správať sa slušne k štátnym zamestnancom a v služobnom styku aj k ostatným občanom,

f) zdržať sa konania, ktoré by mohlo viesť k stretu dôležitého záujmu štátnej služby s osobnými záujmami, najmä nezneužívať informácie získané v súvislosti s výkonom služby na vlastný prospech alebo na prospech iného,

g) v štátnej službe i mimo štátnej služby zdržať sa konania, ktoré by mohlo narušiť vážnosť Policajného zboru alebo ohroziť dôveru v tento zbor,

h) dodržiavať služobnú disciplínu,

i) vykonávať štátnu službu nestranne,

j) poskytnúť Policajnému zboru osobné údaje, 8) ktoré sú nevyhnutné na realizáciu práv a povinností vyplývajúcich zo služobného pomeru,

k) plne využívať čas služby a dodržiavať ustanovený základný čas služby v týždni, prípadne kratší čas služby v týždni; to neplatí v prípade, že mu bolo udelené služobné voľno alebo dovolenka,

l) byť pri výkone štátnej služby ustrojený a dbať o náležitú úpravu svojho zovňajšku,

m) oznámiť bezodkladne bezprostredne nadriadenému príbuzenské vzťahy podľa § 18, ktoré vznikli počas trvania služobného pomeru,

n) plniť aj povinnosti vyplývajúce z iných všeobecne záväzných právnych predpisov,

o) preukázať nadriadenému, že riadne študuje a bezodkladne mu oznámiť všetky zmeny súvisiace so štúdiom pri výkone štátnej služby,

p) predložiť bezodkladne nadriadenému rozhodnutia zakladajúce stratu bezúhonnosti,

r) oznámiť bez zbytočného odkladu nadriadenému stratu alebo odcudzenie svojho služobného preukazu alebo služobného odznaku,

s) podrobiť sa lekárskej prehliadke, prieskumnému konaniu alebo psychologickému vyšetreniu na zistenie zdravotnej a duševnej spôsobilosti na výkon štátnej služby,

t) nastúpiť do výkonu štátnej služby bezodkladne po zrušení rozhodnutia o skončení služobného pomeru a oboznámiť s týmto rozhodnutím bezprostredne nadriadeného,

u) zvyšovať si odborné vedomosti, zručnosti, schopnosti a návyky potrebné na výkon štátnej služby a prehlbovať si kvalifikáciu,

v) dodržiavať liečebný režim určený ošetrojúcim lekárom počas dočasnej neschopnosti na výkon štátnej služby pre chorobu alebo úraz,

w) zdržiavať sa na adrese v Slovenskej republike uvedenej na tlačive, ktorým sa potvrdzuje dočasná neschopnosť na výkon štátnej služby pre chorobu alebo úraz a bezodkladne oznámiť nadriadenému zmenu tejto adresy; to neplatí, ak je tomuto policajtovi poskytovaná zdravotná starostlivosť mimo územia Slovenskej republiky.

Podľa § 52 ods. 1 zákona, disciplinárnym previnením je zavinené porušenie povinností policajta, pokiaľ nie je trestným činom alebo priestupkom.

Podľa § 53 ods. 1 zákona, disciplinárnym opatrením je

a) písomné pokarhanie,

b) zníženie služobného platu až o 15% na dobu najviac troch mesiacov,

c) zníženie hodnosti o jeden stupeň na dobu jedného roka,

d) zákaz činnosti,

e) prepadnutie veci.

Podľa § 56 ods. 1 zákona, pred uložením disciplinárneho opatrenia musí byť vždy objektívne zistený skutočný stav. Policajtovi musí byť pred uložením disciplinárneho opatrenia daná možnosť vyjadriť sa k veci, navrhovať dôkazy a obhajovať sa.

Podľa § 233 zákona, oprávnený orgán postupuje pred vydaním rozhodnutia tak, aby bol presne a úplne zistený skutočný stav veci; na ten účel je povinný obstarat' si na rozhodnutie potrebné podklady. Oprávnený orgán posudzuje rovnako dôkladne všetky rozhodné okolnosti bez ohľadu na to, či svedčia v prospech, alebo v neprospech účastníka konania.

Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie rozsudku krajského súdu ako aj konania, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania odvolací súd skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného č. ORPZ-ZH-VO-1-012/2014-PK zo dňa 18.06.2014 a rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa č. 3 zo dňa 14.04.2014.

Z obsahu predloženého súdneho a pripojeného administratívneho spisu najvyšší súd zistil, že riaditeľ správneho orgánu prvého stupňa vykonal dňa 31.03.2014 kontrolu spisového materiálu, pri ktorej zistil, že v spise č. ORPZ-ZH-ODI-75/2014 vo veci vrátenia správneho poplatku, ktorý bol pridelený žalobcovi dňa 14.01.2014 na ďalšie spracovanie, sa od dátumu pridelenia spisu do dátumu vykonania kontroly nevykonal žiadny úkon. Dňa 03.04.2014 tak začalo disciplinárne konanie voči žalobcovi, ktorého výsledkom bolo uloženie disciplinárneho opatrenia disciplinárnym rozkazom č. 3 zo dňa 14.04.2014 (ďalej len „prvostupňové správne rozhodnutie“) za disciplinárne previnenie podľa § 52 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície (ďalej len „zákon“), ktorého sa žalobca dopustil tým, že od pridelenia spisového materiálu č. p.: ORPZ-ZH-ODI-75/2014 dňa 14.01.2014, (čo žalobca potvrdil aj svojim podpisom v registratúrnom denníku č. 14/2005-21-292 dňa 14.01.2014) ku dňu kontroly, ktorá bola vykonaná riaditeľom správneho orgánu prvého stupňa dňa 31.03.2014, nevykonal žiadny úkon na zabezpečenie vrátenia správneho poplatku pánovi F. U., ktorý bol od neho neoprávnene vybratý vo forme kolkov vo výške 15 Eur, čím spôsobil neúmerne časové predĺženie konania vo veci vrátenia správneho poplatku.

O podanom odvolaní voči rozhodnutiu správneho orgánu prvého stupňa rozhodol žalovaný napadnutým rozhodnutím č. ORPZ-ZH-VO-1-012/2014-PK zo dňa 18.06.2014 tak, že odvolanie podané žalobcom zamietol a napadnuté prvostupňové rozhodnutie potvrdil s odôvodnením, že pri rozhodovaní o uložení disciplinárneho opatrenia žalobcovi oprávnený orgán postupoval dôsledne podľa § 238 ods. 4 zákona, nakoľko hodnotil dôkazy podľa vlastnej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti (za súčasného zohľadnenia okolností podľa § 233 ods. 2 zákona, podľa ktorého oprávnený orgán postupuje pred vydaním rozhodnutia tak, aby bol presne a úplne zistený skutočný stav veci, a posudzuje rovnako dôkladne všetky rozhodné okolnosti bez ohľadu na to, či svedčia v prospech alebo v neprospech účastníka konania), pričom presne a úplne zistil skutočný stav veci a tým protiprávne konanie žalobcu bolo dostatočne zistené a preukázané.

S právnymi závermi žalovaného sa krajský súd nestotožnil a odvolaním napadnutým rozsudkom zrušil preskúmané rozhodnutie žalovaného v spojení s rozhodnutím správneho orgánu prvého stupňa a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie argumentujúc, že napadnuté rozhodnutie žalovaného je nezákonné, pretože pri vydávaní prvostupňového rozhodnutia bola porušená základná požiadavka na zabezpečenie určitosti a nezameniteľnosti skutku, za ktorý je ukladaný postih a z tohto dôvodu je rozhodnutie nezákonné. Krajský súd konštatoval, že v konaní správneho orgánu sa vyskytla vada (vada vo vymedzení skutku - disciplinárneho previnenia vo výroku napadnutého rozhodnutia), ktorá mala vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

Odvolací súd vychádzajúc z odvolania žalovaného konštatuje, že tento odvolanie voči rozhodnutiu súdu prvého stupňa vo svojej podstate založil na námietke o nesprávnom právnom posúdení namietajúc, že rozhodnutie správnych orgánov oboch stupňov sú v súlade so zákonom a obsahujú všetky predpísané náležitosti.

Odvolací súd po preskúmaní súdneho a pripojeného administratívneho spisu dospel k záveru, že skutkový stav ako bol opísaný žalovaným v napadnutom rozhodnutí a v napadnutom rozsudku súdu

prvého stupňa nebol sporný, teda mal za preukázané, že žalobca sa dopustil disciplinárneho previnenia tak, ako to opísal žalovaný správny orgán vo výroku napadnutého rozhodnutia. Spornou otázkou prejednávanej veci bolo posúdenie, či napadnuté rozhodnutie žalovaného spĺňa zákonom predpísané náležitosti.

V zmysle ustanovenia § 247a zákona sa na preskúmané konanie žalovaného nevzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní, ale pri posudzovaní náležitostí rozhodnutia je nutné vychádzať z dikcie ustanovenia § 241 zákona (tento obsahuje právnu úpravu rozhodnutia a jeho obsahových náležitostí), ktorý ustanovuje, že rozhodnutie musí byť v súlade s právnymi predpismi, musí vychádzať zo skutočného stavu veci a obsahovať výrok, odôvodnenie a poučenie o odvolaní. V písomnom vyhotovení rozhodnutia sa tiež uvedie, kto rozhodnutie vydal, dátum vydania rozhodnutia a označenie policajta. Rozhodnutie musí byť podpísané s uvedením hodnosti, mena, priezviska a funkcie toho, kto ho vydal, opatrené odtláčkom pečiatky so štátnym znakom a oznámené účastníkovi konania vyhlásením alebo doručením. Ak totožnosť príslušníka Slovenskej informačnej služby alebo toho, kto rozhodnutie vydal, má zostať utajená, v rozhodnutí sa jeho meno a priezvisko neuvádza; táto osoba sa v rozhodnutí označí iným vhodným spôsobom. Výrok obsahuje rozhodnutie vo veci s uvedením ustanovení právneho predpisu, podľa ktorého bolo rozhodnuté. Ak sa v rozhodnutí ukladá povinnosť na plnenie, ustanoví sa pre ňu rozsah plnenia a lehota. V odôvodnení rozhodnutia sa uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený oprávnený orgán pri hodnotení dôkazov a pri použití právnych predpisov, na ktorých základe rozhodoval. Poučenie o odvolaní obsahuje údaj, či je rozhodnutie konečné alebo či sa možno proti nemu odvolať, v akej lehote a u ktorého oprávneného orgánu.

Vo svetle uvedeného odvolací súd konštatuje, že preskúmané rozhodnutie žalovaného obsahuje výrok, odôvodnenie a správne poučenie o odvolaní. Výrok napadnutého rozhodnutia žalovaného o disciplinárnom previnení obsahuje výstižný opis skutku disciplinárneho previnenia, ktorého sa žalobca dopustil s tým, že predmetný skutok je uvedený takým spôsobom, ktorý neumožňuje jeho zámenu s iným konaním (žalovaný presne špecifikoval skutkové okolnosti), preto nemožno súhlasiť so záverom krajského súdu o tom, že „nie je možné považovať za súladné so zákonom, ak správny orgán vo výroku rozhodnutia, ktorým rozhoduje v disciplinárnom konaní, uvedie len, že účastníkovi konania ukladá disciplinárne opatrenie za disciplinárne previnenie podľa § 52 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z., pričom z takéhoto výroku nie je zrejmé, ktoré konkrétne ustanovenie právneho predpisu žalobca svojim konaním porušil, čím sa mal dopustiť disciplinárneho previnenia popísaným skutkom vo výroku rozhodnutia, za ktorý sa mu disciplinárne opatrenie ukladá.“

Pokiaľ súd prvého stupňa konštatoval, že v konaní správneho orgánu sa vyskytla vada vo vymedzení disciplinárneho previnenia vo výroku rozhodnutia, s poukazom na vyššie uvedené nemohol odvolací súd s jeho právnym názorom súhlasiť.

Neuvedenie zákonného ustanovenia vo výroku rozhodnutia žalovaného, ktorého porušenia sa mal žalobca dopustiť opísaným disciplinárnym previnením podľa názoru odvolacieho súdu nespôsobuje jeho neúplnosť, neurčitosť, zameniteľnosť či nezrozumiteľnosť. Odôvodnenie rozhodnutia správneho orgánu v zmysle zákonného rámca podáva zrozumiteľný a presvedčivý podklad pre preskúmanie správnosti rozhodnutia s tým, že jeho jednoznačnosť ako i právne závery vyplývajú z rozhodujúcich skutkových okolností, preto nemožno konštatovať existenciu dôvodu, ktorý by zakladal potrebu zrušenia rozhodnutia žalovaného. Odvolací súd má za to, že z napadnutého rozhodnutia je zrejmé disciplinárne previnenie žalobcu, to, akým spôsobom resp. skutkom sa ho dopustil, a teda aj to, čo bolo podkladom pre uloženie disciplinárneho opatrenia.

Odvolací súd zhodnotil formálny nedostatok rozhodnutia správneho orgánu spočívajúci v absencii uvedenia porušeného ustanovenia zákona vo výroku správneho rozhodnutia, na základe ktorého sa žalobcovi uložilo disciplinárne opatrenia a dospel k záveru, že súd prvého stupňa pochybil, keď formálnu vadu rozhodnutia posúdil ako vadu, ktorá zakladá zrušenie rozhodnutia žalovaného.

V súvislosti s uvedeným dáva odvolací súd do pozornosti, že súdy podľa § 250i ods. 3 O.s.p. pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu prihliadnu len na tie vady konania pred správnym orgánom, ktoré by mohli mať vplyv na zákonnosť rozhodnutia. Aplikáciou uvedenej právnej normy treba dospieť k záveru, že rozhodnutie sa nezrušuje preto, aby sa zopakoval proces a odstránili formálne vady, ktoré nemôžu privodiť vecne iné, či výhodnejšie rozhodnutie pre účastníka (pozri k tomu bližšie, napr. rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 6Sžo/130/2009).

Z uvedených dôvodov odvolací súd ustálil, že formálne zopakovanie disciplinárneho konania v predmetnej veci, by v tomto prípade nepredstavovalo ani pre žalobcu reálnu možnosť priaznivejšieho rozhodnutia, a to aj vzhľadom k tej skutočnosti, že skutkové okolnosti disciplinárneho previnenia uvedené v odôvodnení disciplinárneho rozkazu, ako aj v napadnutom rozhodnutí, ktoré zakladajú uloženie disciplinárneho opatrenia žalobcu aj podľa názoru odvolacieho súdu zhodne s názorom krajského súdu boli naplnené.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po vyhodnotení v administratívnom konaní vykonaného dokazovania sa stotožnil so skutkovými zisteniami, ako aj právnymi závermi žalovaného správneho orgánu, že na základe správnym orgánom zadovaných a vykonaných dôkazov bolo možné dôvodne považovať konanie žalobcu, predstavujúce naplnenie dôvodu uloženia disciplinárneho opatrenia podľa § 53 ods. 1 písm. a/ zákona (písomné pokarhanie) za disciplinárne previnenie podľa § 52 ods. 1 zákona, za dostatočne preukázané.

Z obsahu preskúmaného rozhodnutia a spisu žalovaného odvolací súd nezistil, že by v konaní boli porušené procesné práva žalobcu ako účastníka konania. Rozhodnutie žalovaného je kvalifikované v súlade so zákonom, vychádza zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu, má požadované formálne i obsahové náležitosti a je dostatočne odôvodnené. Všetky dôkazy zadované v konaní vychádzajú z výsledkov šetrenia a materiálu, ktorý je súčasťou spisu a preto odvolací súd nemal dôvod na pochybnosti o zákonnosti rozhodnutia žalovaného.

Najvyšší súd prihliadol na odvolacie námietky žalovaného, nakoľko rozhodnutie žalovaného obsahuje všetky formálne aj obsahové náležitosti, ktoré vyžaduje ustanovenie § 241 zákona, obidva správne orgány postupovali v intenciách vyššie citovaných právnych noriem, vo veci zistili skutočný stav a zo skutkových okolností vyvodili aj správny právny záver.

Odvolací súd v preskúmanej veci dospel k záveru, že správny orgán druhého stupňa v predmetnej veci postupoval v intenciách citovaných právnych noriem, vo veci si zadovážil dostatok relevantných podkladov pre vydanie rozhodnutia, a preto jeho skutkové zistenia a právne závery boli dostatočné na rozhodnutie vo veci, z ktorých dôvodov žalovaný správny orgán postupoval a rozhodol zákonne, keď potvrdil prvostupňové rozhodnutie napadnuté odvolaním žalobcu, a preto krajský súd pochybil ak nepovažoval napadnuté rozhodnutie žalovaného za súladné so zákonom.

Na základe uvedeného Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 220 O.s.p. napadnutý rozsudok krajského súdu zmenil tak, že žalobu zamietol.

O trovách konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 a ods. 2 O.s.p. v spojení s § 246c O.s.p. a § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že žalobcovi vzhľadom na jeho neúspech v konaní náhradu trov konania nepriznal. Žalovanému zákon priznanie trov konania neumožňuje.

S poukazom na ustanovenie § 492 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok postupoval odvolací súd v konaní podľa predpisov účinných do 30.06.2016 (zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku n i e j e príпустný opravný prostriedok.